

[Finansministeren.]

fradragene for at finde frem til den bedste ordning, både den enkleste ordning og den ordning, der socialt set er den bedste. Det er jo også et udtalt ønske fra hr. Ømann og hans parti, at man får en sådan drøftelse, så det kan jeg uden videre give tilsagn om.

Ja, der er en del andre ting, jeg ikke behøver at sige noget om til hr. Hilmar Baunsgaard. Loftet har jeg jo været inde på, og jeg har svaret på det, som jeg blev bedt om at svare på med hensyn til hr. Per Hækkerups udtalelse. Det med overgangsreglerne vil jeg også gerne selv sætte en streg under. Hr. Hilmar Baunsgaard sagde, at han var glad for mine udtalelser om, at der skulle være sådanne overgangsregler. Det mener jeg der skal være både med hensyn til kildeskatten og med hensyn til skattefradragetsreglens ophævelse.

Om skattefradragetsreglen skal ophæves allerede næste år, ja, det ved jeg ikke. Jeg ved, der er folk, som allerede nu spekulerer i, at skattefradragetsreglen bliver ophævet om et år, og derfor foretager meget store forudbetalinger af skat. Det er muligt, at nogle af dem bliver kede af det næste år, hvis skattefradragetsreglen så ikke er ophævet og de må til at låne en masse penge i bankerne for at klare situationen til den tid. Jeg vil da i hvert fald også her fra talerstolen advare mod, at man foretager disse meget store forudbetalinger af skat. Det kan godt være, det giver bagslag, hvis skattefradragetsreglen ikke er ophævet næste år. Men det er jo ikke noget, jeg kan udtale mig om. Man vil have, at finansministeren skal afgive en erklæring om disse ting. Det kan jeg jo ikke, når jeg ikke ved noget som helst om, hvorvidt skattefradragetsreglen bliver ophævet næste år, men jeg kan sige, som jeg allerede har sagt det i fremsættelsestalen, at der må være sådanne overgangsregler, at man kommer spekulationen til livs — det er måske for stærkt sagt — eller at man undgår alt for megen spekulation i disse ændringer. Det bør man ikke kunne gøre, og derfor må der gennemføres sådanne overgangsregler både i tilfælde af skattefradragetsreglens ophævelse og i tilfælde af kildeskattens indførelse. Ligeledes er der heller ingen, der skal komme i klemme — det kan jo også ske. Det må der tages hensyn til.

Ja, der er en række detailspørgsmål, som jeg ikke skal svare på denne gang, det kan jo kun være det mere principielle, jeg her kommer ind på. Men lad mig slutte med endnu en gang at sige, at regeringen er absolut indstillet på en reel og saglig forhandling. Der er ikke tale om diktat, men vi vil gerne se på alle de forskellige ting, som er indeholdt i kildeskatteforslaget, og jeg er glad for, at vi i dag har en helt anden situation end den, vi havde i maj måned med håndfæstningen.

Henry Christensen: Ja, om håndfæstningen kunne der jo siges meget. Det afgørende i den situation var, som det må være for enhver regering, der vil slutte et forlig, at den må medvirke til at skabe sikkerhed for, at forliget kan fastholdes i den periode, der skal til for at gennemføre det.

Men det var ikke så meget det, jeg ville sige. De finanspolitiske betragtninger synes jeg nok er af betydning under denne debat. Jeg forstod i foråret finansministeren derhen, at det, efter at man dengang havde gennemført den fornødne finanspolitiske stramning, var hans tanke, at så kunne, skulle og burde der for en periode være et skattestop, og jeg har forstået på finansministerens udtalelser under valgkampen, at det fortsat var hans opfattelse, at man måtte vedstå dette, og at vi altså ikke skulle stå over for yderligere skatter eller skattestigninger ud over de stigninger, der ligger i, at afgifterne og indkomstskatterne måske automatisk giver mere. Det mener jeg også bør være udgangspunktet, og så mener jeg, at man må stille krav om, at udgifterne nu forsøges afpasset herefter, og at isolerede forslag om skattelettelse ikke hører hjemme i denne forbindelse.

Vi har jo ikke afvist at diskutere, men ønsket at medvirke til en ændring af lønmodtagerfradraget, men i sammenhæng med en skattereform, og hvis finansministeren vil forhandle med et stort flertal i folketinget, bør han indrette sig på, at det sker i den fornødne sammenhæng. Derfor er det ikke særlig beroligende, hvad finansministeren siger her, hvor han taler om, at nu kan man jo få flere penge igennem mer-værdiafgiften og igennem ophævelse af skattefradragetsreglen. Jeg har jo her erkendt i dag, at indkomstskatten i Danmark